

det ikke er let at fatte for dem, ſom ikke er vantet til at bevæge ſig i ſine Retsformer, vil jeg nævne et Exempel. En af mine Kolleger blev for en Del Aar tilbage ſigtet af en Mand for bebrægetligt Forhold. Denne Injuriant blev ſagsøgt og ved Hof- og Stadsretten for diſſe Beſkyldninger, ſom bleve mortificerede, idømt 4 Maaneders Fængſel. Den Domsfældte begjærede Sagen indſævnet for Spiſteret; den blev da indſævnet i Form af en offentlig eller kriminel Sag med Aktor og Deſenfor, og denne Hof- og Stadsrets Dom blev derved ſtafſættet. Nu ſiger jeg, at det dog vilde være beſynderligt, om denne Injuriant ſkulde have vedligeholdt ſin Valgret, hvis han var bleven ſtaaende ved Hof- og Stadsrettens Dom, men at han da ſkulde miſte den, fordi han gik til Spiſteret og der blev dømt kriminaliter. Det forekommer mig derfor aldeles ubeſøjet at ville lægge den afgjørende Vægt paa, at den Dom, der er affagt over Hr. Sagd er fremkommen under en offentlig Sag. For at forebygge enhver Miſforſtaaelse vil jeg tilføje, at den imod Hr. Sagd anlagte Sag fra Begyndelſen af har været offentlig, men at jeg derfor ikke anerſender den for at være anderledes i formel Henſeende; end om den fra Begyndelſen af havde været privat. Dommens Reſultat lader jeg upaataalt og uanfægtet, men jeg paastaar, at det, at denne Mand ſattes under offentlig Tiltale for en Preſſeforſøeſſe eller for en Forſøeſſe, der i alt Veſenligt ſkaar jevnſides dermed, kan ikke have nogen Indflydſe paa hans almindelige Stilling ſom Statsborger og bør ikke kunne berøve ham den Valgret, der tilkommer enhver Mand. Jeg faſtholder, at Folkemeningen efter min Overbeviſning ikke anſer et Angreb paa en Embedsmand, hvad enten den ſer i Form af en Fornærmelſe gjennem Preſſen eller i Form af et Andragende til Ministeriet, for at være en vanærende Handling, ſelv om den paadrager en betydelig Straf, ſelv om det fører til Forbedringsauſet; thi — jeg gjentager det — det er ikke Straffen, ſom er det Afgjørende, men det er Folkebevidtheden, ſom ikke ſkal dømmes over Forbrydſelſen; vi ſkulde ſidde til Doms ikke ſom Jurifter, men ſom almindelige Borgere. Vor Lovgivning og vor Statsret ſtulle i denne Henſeende de ſamme Forbringer med Henſyn til Valgbarhed ſom med Henſyn til Valgret, og naar Folkethinget i Dag kaſterer Hr. Sagds Valg, dømmes det ikke blot om hans Udkomst til Valgbarhed, men ogsaa om hans Udkomst til at være Valger; det affiger Dom over denne Mandſ hele politiffe Fremtid. Derſom dette Valg i Dag kaſteres, fratager man ham ved en inappellabel Rkendelſe hans Valgret, og derved er han gjort politiff dødt; han taber derved ikke blot ſit Sæde her i Thinget, men han taber tillige ſin Stilling ſom Valger til Folkethinget og ligeledes ſom Valger i kommunale Forhold. Det er en ſaadan Dom, jeg ikke vil være med til at affige; thi de Præmiſſer, ſom

ligge for, nemlig en Tiltale og en Domsfældeſe for at have angrebet en Herredſfoged; ere i mine Tanker og i mine Dine ikke tilſtrækkelige til at fratage en danſk Mand, hvad jeg næſten vil kalde hans førſte og eneſte Borgerrret. Det er derfor, jeg udtaler mig ſaa beſtemt for ham. Det kan være en Feil i vor Statsret, at vi ikke have ſtrængere Betingelſer for Valgbarhed end for Valgret, men dette ere vi ikke taldebe til at tage i Betragtning ved den Rkendelſe, vi her ſkulle afgive. Profeſſor Holt, ſom jeg for nævnte ſiger i ſin Statsret, at man ved ſaadanne Tilfælde ſkal det lade komme an paa det Lyk, ſom den offentlige Mening udøver paa Kandidaten, og det er efter min Mening den rigtige Maade at tage denne Sag paa. Ser der et uheldigt eller et mindre heldigt Valg til Folkethinget eller overhovedet til Rigsdagen, er det ikke Folkethinget eller Landſtthinget, ſom bærer Anſvaret for et ſaadant Valg, men det er den Valgkreds, der ſender den uheldige Kandidat til Rigsdagen, ſom ſkal bære det moraliſke Anſvar derfor; det er den Valgermaſſe, ſom har handlet fordommelig eller i alt Fald mindre rigtig ved ikke at underſøge Forholdene, ved ikke at vrage den Kandidat, ſom fremſtillede ſig, og at tage en anden i hans Sted. Er der begaaet noget Uheldigt ved dette Valg, er det Odense Amts 4de Valgkreds, ſom ſkal bære Skammen derfor; men Folkethinget ſkal ikke have den Forretning at kaſte et Slør over dette Uheldige ved at kaſtere den Mandſ Valg, ſom ellers maatte anſes for at være rigtigt. Jeg tror, man vel ſkal huſſe paa, at vor Valglov og vor Grundlov opſtulle de ſamme Betingelſer for Udkomsten til Valgret ſom for Udkomsten til Valgbarhed; det er dette, ſom jeg lige fra den Tid, da jeg allerførſt udtalte mig i Udvalget om denne Sag, har gjort til mit perſonlige Udgangspunkt.

Chr. Timmeſtad: Det havde været min Henſigt at udtale mig nærmere angaaende min Opfattelſe af denne Sags nuværende Stilling, navnlig efter den Afſtemning, der fandt Sted den 20de December forrige Aar her i Thinget herom, og derved tillige indbegaa den høiſt beſynderlige — ja, hvad ſkal jeg kalde det — Procedure, ſom Udvalgets øvrige Medlemmer have fundet det rigtigt og paſſende at fremkomme med mod min Del af Betænkningen, en Procedure, hvori de benægte alt Rigtigt og Ubevist i min Udviſning. Men den ærede Formand har jo forleden Dag, da der blev taget Beſlutning om Behandlingen af den foreliggende Indſtilling, paa Forhaand bebudet, at han vilde afføre enhver Diskuſſion om Burderingen af de Afſtemninger, der fandt Sted den 20de December forrige Aar, ſamt Formandens Optraeden ved denne Leilighed. (Afbrudt af Ber. g.) Ja, jeg kan ikke høre, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ſiger, men jeg kan